

NOVA DOBA

(NEW ERA)

URADNO GLASILO JUGOSLOVANSKE KATOLIŠKE JEDNOTE — OFFICIAL ORGAN OF THE SOUTH SLAVONIC CATHOLIC UNION

Vse, kar je zdravo in pošteno, pa slovenske ali slovanske krvi v tej deželi, je dobrodošlo pod zastavo J. S. K. Jednote.

Entered As Second Class Matter April 15th, 1926, at The Post Office at Cleveland, O., Under The Act of March 3rd, 1879. — Accepted for mailing at special rate of postage, provided for in Section 1103, Act of October 3rd, 1917. Authorized March 15th, 1925.

NO. 6. — ŠTEV. 6.

CLEVELAND, OHIO, WEDNESDAY, FEBRUARY 6TH 1929 — SREDA, 6. FEBRUARJA, 1929

VOL. V. — LETNIK V.

DROBNE VESTI IZ CLEVELANDA

Društvo Ilirska Vila, št. 173 JSK priredi v soboto, to je 9. februarja večer, domačo zabavo v dvorani št. 1. novega poslopja Slovenskega Narodnega Doma na St. Clair Ave. Na zabavo so vabljeni člani društva in njihovi prijatelji, kakor tudi člani drugih društev J. S. K. Jednote.

V četrtek večer 31. januarja in drugi dan sta se oglašila v uredništvu sobrat Anton Zbašnik, glavni predsednik in sobrat John Balkovec, glavni nadzornik JSKJ. Vračala sta se domov v Pittsburgh od letne seje in revizije, ki se je vrnila v Ely, Minn.

Slovensko dramsko društvo Triglav je pretečeno nedeljo vprgorilo zanimivo štiridejanko "Svetinova hči". Igra je bila zelo dobro vprgorjena, udeležba od strani občinstva pa je bila nenavadno slaba.

V četrtek 31. januarja se je vrnila redna mesečna seja Slovenske Narodne Čitalnice, ki ima svoje prostore v S. N. Domu na St. Clair Ave. Seji je sledil občni zbor. Predsednikom je bil ponovno izvoljen Janko N. Rogelj, podpredsednikom Louis F. Truger, tajnikom Milan Medvešek, finančnim tajnikom A. J. Terbovec; nadzorniki so: A. Wapotich, W. Cadoni in J. Jerjal, knjižnica Andrej Križmančič.

Citalnica priredi na večer 17. marca čajanko. Sklenjeno je tudi bilo pričeti s pripravami, da se enkrat v jeseni vprizori ena res klasična igra.

Društvo Naprej, št. 5 SNPJ je poslalo Slovenski Narodni Čitalnici kot častno članarino sveto \$5.00.

Umrl je v Clevelandu Mihail Marinčič, 48 let star, doma iz Št. Lovrenca na Dolenjskem. V Ameriki je bil 26 let. Začušča soprog, štiri sinove, eno hčer in dva brata.

PROTI DAVICI

Dr. Salisbury, načelnik žolke zdravstvene službe v Clevelandu, postal je našemu listu priobčitev sledče obvestilo: Clevelandska zdravstvena divizija nudi prosto protekcijo proti davici (diphtheria) vsem strokom prvega razreda v katoliških in luteranskih šolah. V nednu, ki se prične 4. februarja, prejet bo vsak otrok prvega razreda vprašalno polo, da jo nese domov. Potrebno je, da starši ali varuh podpišejo tisto polo, predno more zdravnik zdravstvene divizije dati otroku protekcijo proti davici. Izrašte te protekcije ne povzroča nobenih bolečin, in 95% teh, ki so prejeli po štiri dnevna, je obvarovanih davice za življenje. Gotovo je dolžnost vsakega očeta in matere, e poslužiti te ponudbe in zavarovati življenje svojih otrok in jo upram davici.

SLOVENSKA ŠOLA

V Slovenskem Narodnem Domu v Clevelandu se vsaki petek večer poučuje odrasla mladih in slovnicu in drugih predmetih. Začetnike poučuje Mr. Edvin Primoshic od polu sedmih do osmih večer, višji razred pa Mr. Vatro Grill od osmih do oladesetih večer.

TEDENSKI PREGLED

ZNIZANJE PLAČ na premogovih poljih držav Ohio in Pennsylvania ni izboljšalo situacije v premogarski industriji, kot so prerokovali operatorji. V krajih, kjer so bili premogarji prisiljeni sprejeti znižanje plača, se zdaj že slabše obratuje, kot se je poprej, dasi so operatorji trdili, da bodo znane plače zasigurale stalno obratovanje v premogovnikih. V številnih premogovnikih se zdaj dela nele za nižjo plačo, ampak tudi s skrajšanim časom. Tako so premogarji davanato oškodovanji.

V ZVEZNEM KONGRESU se je te dni doigrala zanimiva komedija. Senat je sprejel predloga, priporočano in podpirano od Antisalunsko lige, glasom katere naj bi se za vsljevanje prohibicije k že deločeni svoti \$13,500,000 dodalo še nadaljnih 24 milijonov dolarjev. Nižja zbornica je predloga odklonila način, da jo je okazala odsek, kjer je baje čaka gotova smrt. Zanimivo je, da so za predloga, katero so podpirali suhači, glasovali skoro vsi demokrati, proti pa večina republikancev.

PREDLOGO za modifikacijo prohibicije je vložil kongresnik Adolph J. Sabath iz Illinoisa. Glasom te predloge naj bi se sistem prohibicije nadomestil z vladno kontrolo in prodajo opojnih piča. Ta vladna kontrola bi bila deloma podobna v svojem socijalnem zakonodajstvu.

PERU. — Ob pacifični obali severno od Čila je Peru, ki zavzema površino dvakrat tako veliko kot ono Texasa. Znotraj svojih mej ima Peru najlepše vrhove And, od katerih se neki vzpenjajo do višine 19,000 čevljev. Trideset milij široka proga ob obali je pusta, ali vzhodni obronki And so jasto plodoviti in gosto pogozdeni, deloma z divjimi kavčukovci. Pogorje je bogato na ruda in izvir bakra, srebra itd. Je znaten. Živinoreja je tako važna industrija, ker Peru posebuje kakih 10 milijonov ovac, 1,500,000 alpak (sličnih lamam, južnoameriškim kamelam) in 500,000 lam. Bombaž, guano (ptičji gnoj) in petrolej, alpake in kovine spadajo med glavne izvore.

Peruanci Indijanci so potomci mogočnega plemena, ki je ustanovilo ogromno cesarstvo in znatno kulturo že 300 let pred prihodom Špancev in njihovo osvojitvijo. Najti je potrebeni orjaških zgradb velike arheološkega važnosti.

Izklujučivi mnogo divjih indijanskih plemen, katerih število nihče ne ve, se prebivalstvo Perua ceni na 5,500,000 duš, od katerih več kot polovico tvorijo čistokrvni Indijanci. Kakih 10 odstotkov prebivalstva tvorijo Mestici (mešanci španske in indijanske krvi) in drugi mešanci. Le dva odstotka sta čisto kavkavske krvi.

Lima, mesto 200,000 prebivalcev, je glavno mesto. Peru ima tako centralistično obliko vlade s predsednikom, senatom in zastopniško zbornico, ki se vsi izbirajo za dobo petih let. V zadnjih letih se jasno prizadevajo modernizirati državo. Splošno se priznavata, da iztrebljenje rumene mrzlice, tege prokletstva mnogih latinskoameriških pokrajin, in sanitacija peruških mest so glavni pogoj za resnični napredok.

ECUADOR, COLOMBIA, VENEZUELO, GUIANA. — Tedje se nahajajo v severnem delu Južne Amerike. — Ecuador ob obeh straneh ekvatorja in ostale tri severno od istega.

ANGLEŠKI prestolonaslednik, princ Waleški, se je tri dni mudil med bednimi angleškimi premogarji v Northumberlanhu. Premogarji s svojimi družinami se nahajajo v veliki revščini in pomanjkanju, pa ne vsled štrafka, ampak vsled brezposelnosti, ker rovi ne obratujejo. Princa je revščina zelo ganila, in baje je sklenila zastaviti svoj vpliv, da se razmere izboljšajo. Brezposelnost je na Angleškem posebno med premogarji že več let velika. Radi teh razmer in prinečevanja, upa angleška delavška stranka pri letošnjih volitvah doseči veliko moč.

LEON TROTZKY, ki je bil v družbi Lenina takorekoč ustvaril (Dalje na 2. strani)

REPUBLIKE JUŽNE AMERIKE

(Nadaljevanje)

Paraguay je tudi notranjska dežela, ali ima vezu z morjem potom plovnih rek. Govedarstvo je glavna industrija. Glavni izvozi so kože, les, govedo in tobak. Prebivalcev ima Paraguay okoli 900,000 in glavno mesto je Asuncion.

Uruguay, ki ima izredno zdravo podnebje, steje 1,700,000 prebivalcev. To je tako roditvena dežela in več kot 2,000,000 akrov je obdelane. Pridelki so pšenica, koruza, oves itd.

Vadotek je tako vladna kava pa pašo. Glavni izvoz so živinorejski in poljedelski produkti. Glavno mesto in pristanišče je Montevideo s prebivalstvom 430,000 duš.

Bolivia, Paraguay in Uruguay imajo ustavno vlado. Uruguay je najnaprednejša izmed teh republik. V zadnjih desetih letih je tako napredovala v predlogu odklonila način, da jo je okazala odsek, kjer je baje čaka gotova smrt.

PERU. — Ob pacifični obali severno od Čila je Peru, ki zavzema površino dvakrat tako veliko kot ono Texasa. Znotraj svojih mej ima Peru najlepše vrhove And, od katerih se neki vzpenjajo do višine 19,000 čevljev. Trideset milij široka proga ob obali je pusta, ali vzhodni obronki And so jasto plodoviti in gosto pogozdeni, deloma z divjimi kavčukovci. Pogorje je bogato na ruda in izvir bakra, srebra itd. Je znaten. Živinoreja je tako važna industrija, ker Peru posebuje kakih 10 milijonov ovac, 1,500,000 alpak (sličnih lamam, južnoameriškim kamelam) in 500,000 lam. Bombaž, guano (ptičji gnoj) in petrolej, alpake in kovine spadajo med glavne izvore.

PERU. — Ob pacifični obali severno od Čila je Peru, ki zavzema površino dvakrat tako veliko kot ono Texasa. Znotraj svojih mej ima Peru najlepše vrhove And, od katerih se neki vzpenjajo do višine 19,000 čevljev. Trideset milij široka proga ob obali je pusta, ali vzhodni obronki And so jasto plodoviti in gosto pogozdeni, deloma z divjimi kavčukovci. Pogorje je bogato na ruda in izvir bakra, srebra itd. Je znaten. Živinoreja je tako važna industrija, ker Peru posebuje kakih 10 milijonov ovac, 1,500,000 alpak (sličnih lamam, južnoameriškim kamelam) in 500,000 lam. Bombaž, guano (ptičji gnoj) in petrolej, alpake in kovine spadajo med glavne izvore.

PERU. — Ob pacifični obali severno od Čila je Peru, ki zavzema površino dvakrat tako veliko kot ono Texasa. Znotraj svojih mej ima Peru najlepše vrhove And, od katerih se neki vzpenjajo do višine 19,000 čevljev. Trideset milij široka proga ob obali je pusta, ali vzhodni obronki And so jasto plodoviti in gosto pogozdeni, deloma z divjimi kavčukovci. Pogorje je bogato na ruda in izvir bakra, srebra itd. Je znaten. Živinoreja je tako važna industrija, ker Peru posebuje kakih 10 milijonov ovac, 1,500,000 alpak (sličnih lamam, južnoameriškim kamelam) in 500,000 lam. Bombaž, guano (ptičji gnoj) in petrolej, alpake in kovine spadajo med glavne izvore.

PERU. — Ob pacifični obali severno od Čila je Peru, ki zavzema površino dvakrat tako veliko kot ono Texasa. Znotraj svojih mej ima Peru najlepše vrhove And, od katerih se neki vzpenjajo do višine 19,000 čevljev. Trideset milij široka proga ob obali je pusta, ali vzhodni obronki And so jasto plodoviti in gosto pogozdeni, deloma z divjimi kavčukovci. Pogorje je bogato na ruda in izvir bakra, srebra itd. Je znaten. Živinoreja je tako važna industrija, ker Peru posebuje kakih 10 milijonov ovac, 1,500,000 alpak (sličnih lamam, južnoameriškim kamelam) in 500,000 lam. Bombaž, guano (ptičji gnoj) in petrolej, alpake in kovine spadajo med glavne izvore.

PERU. — Ob pacifični obali severno od Čila je Peru, ki zavzema površino dvakrat tako veliko kot ono Texasa. Znotraj svojih mej ima Peru najlepše vrhove And, od katerih se neki vzpenjajo do višine 19,000 čevljev. Trideset milij široka proga ob obali je pusta, ali vzhodni obronki And so jasto plodoviti in gosto pogozdeni, deloma z divjimi kavčukovci. Pogorje je bogato na ruda in izvir bakra, srebra itd. Je znaten. Živinoreja je tako važna industrija, ker Peru posebuje kakih 10 milijonov ovac, 1,500,000 alpak (sličnih lamam, južnoameriškim kamelam) in 500,000 lam. Bombaž, guano (ptičji gnoj) in petrolej, alpake in kovine spadajo med glavne izvore.

PERU. — Ob pacifični obali severno od Čila je Peru, ki zavzema površino dvakrat tako veliko kot ono Texasa. Znotraj svojih mej ima Peru najlepše vrhove And, od katerih se neki vzpenjajo do višine 19,000 čevljev. Trideset milij široka proga ob obali je pusta, ali vzhodni obronki And so jasto plodoviti in gosto pogozdeni, deloma z divjimi kavčukovci. Pogorje je bogato na ruda in izvir bakra, srebra itd. Je znaten. Živinoreja je tako važna industrija, ker Peru posebuje kakih 10 milijonov ovac, 1,500,000 alpak (sličnih lamam, južnoameriškim kamelam) in 500,000 lam. Bombaž, guano (ptičji gnoj) in petrolej, alpake in kovine spadajo med glavne izvore.

PERU. — Ob pacifični obali severno od Čila je Peru, ki zavzema površino dvakrat tako veliko kot ono Texasa. Znotraj svojih mej ima Peru najlepše vrhove And, od katerih se neki vzpenjajo do višine 19,000 čevljev. Trideset milij široka proga ob obali je pusta, ali vzhodni obronki And so jasto plodoviti in gosto pogozdeni, deloma z divjimi kavčukovci. Pogorje je bogato na ruda in izvir bakra, srebra itd. Je znaten. Živinoreja je tako važna industrija, ker Peru posebuje kakih 10 milijonov ovac, 1,500,000 alpak (sličnih lamam, južnoameriškim kamelam) in 500,000 lam. Bombaž, guano (ptičji gnoj) in petrolej, alpake in kovine spadajo med glavne izvore.

PERU. — Ob pacifični obali severno od Čila je Peru, ki zavzema površino dvakrat tako veliko kot ono Texasa. Znotraj svojih mej ima Peru najlepše vrhove And, od katerih se neki vzpenjajo do višine 19,000 čevljev. Trideset milij široka proga ob obali je pusta, ali vzhodni obronki And so jasto plodoviti in gosto pogozdeni, deloma z divjimi kavčukovci. Pogorje je bogato na ruda in izvir bakra, srebra itd. Je znaten. Živinoreja je tako važna industrija, ker Peru posebuje kakih 10 milijonov ovac, 1,500,000 alpak (sličnih lamam, južnoameriškim kamelam) in 500,000 lam. Bombaž, guano (ptičji gnoj) in petrolej, alpake in kovine spadajo med glavne izvore.

PERU. — Ob pacifični obali severno od Čila je Peru, ki zavzema površino dvakrat tako veliko kot ono Texasa. Znotraj svojih mej ima Peru najlepše vrhove And, od katerih se neki vzpenjajo do višine 19,000 čevljev. Trideset milij široka proga ob obali je pusta, ali vzhodni obronki And so jasto plodoviti in gosto pogozdeni, deloma z divjimi kavčukovci. Pogorje je bogato na ruda in izvir bakra, srebra itd. Je znaten. Živinoreja je tako važna industrija, ker Peru posebuje kakih 10 milijonov ovac, 1,500,000 alpak (sličnih lamam, južnoameriškim kamelam) in 500,000 lam. Bombaž, guano (ptičji gnoj) in petrolej, alpake in kovine spadajo med glavne izvore.

PERU. — Ob pacifični obali severno od Čila je Peru, ki zavzema površino dvakrat tako veliko kot ono Texasa. Znotraj svojih mej ima Peru najlepše vrhove And, od katerih se neki vzpenjajo do višine 19,000 čevljev. Trideset milij široka proga ob obali je pusta, ali vzhodni obronki And so jasto plodoviti in gosto pogozdeni, deloma z divjimi kavčukovci. Pogorje je bogato na ruda in izvir bakra, srebra itd. Je znaten. Živinoreja je tako važna industrija, ker Peru posebuje kakih 10 milijonov ovac, 1,500,000 alpak (sličnih lamam, južnoameriškim kamelam) in 500,000 lam. Bombaž, guano (ptičji gnoj) in petrolej, alpake in kovine spadajo med glavne izvore.

PERU. — Ob pacifični obali severno od Čila je Peru, ki zavzema površino dvakrat tako veliko kot ono Texasa. Znotraj svojih mej ima Peru najlepše vrhove And, od katerih se neki vzpenjajo do višine 19,000 čevljev. Trideset milij široka proga ob obali je pusta, ali vzhodni obronki And so jasto plodoviti in gosto pogozdeni, deloma z divjimi kavčukovci. Pogorje je bogato na ruda in izvir bakra, srebra itd. Je znaten. Živinoreja je tako važna industrija, ker Peru posebuje kakih 10 milijonov ovac, 1,500,000 alpak (sličnih lamam, južnoameriškim kamelam) in 500,000 lam. Bombaž, guano (ptičji gnoj) in petrolej, alpake in kovine spadajo med glavne izvore.

PERU. — Ob pacifični obali severno od Čila je Peru, ki zavzema površino dvakrat tako veliko kot ono Texasa. Znotraj svojih mej ima Peru najlepše vrhove And, od katerih se neki vzpenjajo do višine 19,000 čevljev. Trideset milij široka proga ob obali je pusta, ali vzhodni obronki And so jasto plodoviti in

"Nova Doba"

GLASILLO JUGOSLOVANSKE KATOLIŠKE JEDNOTE

Lastnina Jugoslovanske Katoliške Jednote.

IZHAJA VSAKO SREDO

Cene oglasov po dogovoru.

Naročnina za člane 72c letno; za nečlane \$1.50, za inozemstvo \$2.

OFFICIAL ORGAN

of the

SOUTH SLAVONIC CATHOLIC UNION, Inc., Ely, Minn.

Owned and Published by the South Slavonic Catholic Union, Inc.

ISSUED EVERY WEDNESDAY

Subscription for members \$0.72 per year; non-members \$1.50

Advertising rates on agreement

Naslov za vse, kar se tiče lista:

NOVA DOBA, 6117 St. Clair Ave. Cleveland, O.

VOL. V. NO. 6

Spoštujmo sami sebe.

Pokvarjen ali pa ignoranten je človek, ki ne spoštuje svojega lastnega naroda. Slovenci v Ameriki smo po ogromni večini ameriški državljeni, in kot taki del velikega ameriškega naroda. Na srebrnem ameriškem dolarju vidimo napis "E pluribus unum," kar pomeni "Iz mnogih eno." S tem je v širokem pomenu označen nastanek ameriškega naroda. Dasi je angleščina občevalni jezik te dežele, je ameriški narod vse nekaj drugač kot angleški. Nastal je iz naselnikov najrazličnejših narodov, dasi se ne more zanikati, da je bil visok odstotek teh naseljencev angleškega izvora. K veličini ameriškega naroda smo, svojemu številu primerno, pripomogli tudi Slovenci, s fizičnim in duševnim delom in krvjo. Ker smo del tega naroda in te dežele, je samologično in pravilno, da se smatramo v prvi vrsti za Američane, in da skušamo po svojih močeh pomagati k sreči in blagostanju tega velikega naroda. Ni lepo in pošteno, če zabavljamo čez to deželo, katero smo si sami prostovoljno izbrali za svojo novo domovino in ki nam je dala prilike za eksistenco. Kako smo te prilike izrabili, je bilo odvisno od naše volje, zmožnosti in seveda še različnih drugih okoliščin, nad katerimi nimamo in nismo imeli kontrole.

Vsi bili prebivalci te dežele so priseljenci, oziroma potomci priseljencev. Ni torej pošteno, niti pametno, če se sramujemo naroda, iz katerega izhajamo. Amerika je imela in ima še danes mnogo odličnih mož, ki se niso nikoli sramovali povedati, iz katerega naroda izhajajo. Bivši predsednik Roosevelt je bil na primer holandskega pokolenja, in se ni nikdar sramoval tega povedati. Med ameriški državniki in znanstveniki bi nabrali dolgo vrsto imen, ki ne izhajajo iz Anglije; med njimi jih je lepo število, ki so se priselili iz inozemstva. Vsi pravi, širokodusni Američani spoštujejo poštene, delavne in podjetne naseljence kot enakovredne sodržavljane. Mnogokrat jih celo vzpodbujujo, naj ne pozabijo dobrih lastnosti in navad, ki so jih prinesli iz rodne domovine, ampak naj jih skušajo porabiti v svojo korist in v korist te dežele.

Nam Slovencem se ni treba sramovati naroda, iz katerega izhajamo. Zdrav je ta narod, priden, varčen, snažen, gostoljuben in do skrajnosti pošten. To so lastnosti, ki so v kredit vsakemu narodu. Opozorjamjo na to našo turojeno mladino z živo in pisano besedo, a pred vsem z našim obnašanjem in živiljenjem. Povejmo mladini, da med Slovenci niti tu, niti v stari domovini, skoro ni najti nepismenih ljudi. Povejmo ji, da je mali slovenski narod stoteč trpel pred turškimi napadi, in ostalem pa je bil narodno zasužen od močnejših sosedov, pa je klub temu producirjal znanstvenike, pesnike, pisatelje, slikarje in druge umetnike, na katere bi bili ponosni mnogo večji narodi.

Važno je tudi, da opozorimo našo turojeno mladino na ogromno delo, katero so zavrsili slovenski naseljenici v tej deželi. Dasi so se v večjem številu začeli priseljevati še v zadnjih treh desetletjih, in dasi so prišli brez znanja jezika in največkrat brez finančnih sredstev, so se gospodarsko uveljavili skoro povsod, kjerkoli so se naselili v količkaj večjem številu. Opozorimo našo mladino na naše močne podporne organizacije, na naše Narodne domove, na naše časopise in različna kulturna društva. Opozorimo jo na uspehe, katere dosegajo sinovi in hčere našega naroda že skoro na vseh poljih ameriškega javnega življenja.

Ako to storimo, bo mladina ostala vsaj po srcu naša ter nas bo cenila in spoštovala. Na ta način bo nam starejšim lažji tisti neizgibni končni prehod v amerikanizacijo, ki se že pojavlja na razne načine, našim otrokom pa bomo izročili kot dedičino uspehe našega dobrega dela.

Med naše najvažnejše ustanove v tej deželi spadajo naše podporne organizacije, in vsi vemo, da je njih obstanek zagotovljen le, če zainteresiramo zanje našo mladino. Našo mladino pa bomo pridobili le, če bo poznala in primereno cenila vse, kar je dobrega med nami, in če bo ponosna na narod, iz katerega izhaja. V interesu vseh naših podpornih organizacij, in samoumevno tudi v interesu J. S. K. Jednote, da se seznanjamо našo mladino z vsemi vrlinami in uspehi našega naroda tu in v starem kraju. Le mladina, ki bo poznala in spoštovala, kar je našega, bo vstopala v naše podporne organizacije.

IZ UREDNISTVA

Tem potom se razpisuje službni JSKJ določil na \$50.00 mesečno. Prijave, z navedbo kvalifikacij, morajo biti v uredništvu do 14. februarja 1929. Aplikanti se lahko prijavijo pismeno ali osebno. Osebne prijave sprejema urednik med tednom od 9. ure dopoldne do 5. ure popoldne; ob sobotah od devete ure do poldneva.

Anton J. Terbovec, urednik.

PREDPUSTNA PUŠCOBA (A. J. T.)

Pust bo še prihodnji torek, a mi smo pusti že zdaj, oziroma se vsaj vadimo v pustovanju in puščobi. Vsaj zase vem, da sem za te vrste svetost prav idealen kandidat. Pa kako bi ne bil! Zebe me že na teče, še preden se pridrsam do restavracije na vogalu, kjer si kupim juntrani list, nakar si s čašo kave za silo potolažim notranjo puščobo. Pri tej priliki se naprej zagledam v vremenska preročevanja, ki so te dni vedno sledča: "Snow and colder today and tonight." To se ponavlja kar cele tedne. Mislim, da na teh vremenskih preročbah spremenijo vsaki dan le datum, besedilo pa kvečemu enkrat na teden. Seveda, če vidim, da se črno na bele in oficijelno obljudbla "snow and colder," navadno dobim občutke, kot bi mi kdo spuščal zdrobjen led po golem hrbitu. Tako je dan res idealno pusto začet.

Pa že na grenki poti do restavracije včasi na teče pre takam resnične solze, vsled vetera in mraza. Solze kar tečejo in nič ne rečejo. Pa če bi človek že imel kakšne grehe, da bi jih objokoval! Tako bi bile grekne solze vsaj kam zapisane, in se ne bi brezplodno izgubile v snegu ali umazani počestni kofedri, kjer ne morejo obrodit dobrega sadu.

Zdaj, ko to-le pišem, opazjem, kadar se mi stavki trgajo, skozi slavno uredniško okno vrsto golobov, ki se na sosednji strehi drenjajo in kavajo. Ti golobje so moj zanesljivi barometer, dasi ne vem čegavi so. Kadar se pojavijo na strehi, sledi gotovo že ali sneg v kratkem času. Vsi so ogrnjeni v siva spokorniška oblačila; gorovo so izgubili svojo snežnobelo nedolžnost v bližini kakšnega gorkega raufenka. Jaz jim niti malo ne zamerim, kajti tudi golobe boli, če jih zebe. Na tihem jih občudujem in pomilujem in jih gledam skozi mračna okna, kot v trpku usodo vdana, predpustna pasja vijolica.

Pust v tej deželi nima nobenice prave besede in veljave, in turojena mladina si ga more približno predstavljati le, če ji poveš, da je nekaj podobnega kot ameriški Hallowe'en, ki rogovili zadnji večer v oktobru. Iz tega vzroka tudi predpust ne more biti kaj prida. Krofi zore tu v vsakem letnem času, in tudi rilcev ne manjka, svinjskih in drugačnih. Jaz vsaj sem malokdaj brez njega, posebno v teh težkih dneh, ko mi mraz privablja solze iz oči in pridušene kletvice iz ust. Če se kdaj glasno izpozabim, pa se sproti operajo.

Podnevnji izprehodi so te čase večinoma omejeni na pot do restavracije in nazaj, in še takrat se je treba zaviti v površnik do ušes. Nekateri potegnje ovratnil še čez ušesa, pri meni pa ne doseže. Sem morda take žlahete.

Še najbolj uspešno nam pregejmo pusti predpustno puščobo drcelično dete, ki smo ga gospoljubno pod streho vzeli pretečeno jesen, in krstili na Martinovo. Rodilo se je to de te na prisotnih bregovih Erie jezera, v tistih božanskih dneh, ko so jih najbolj gorko poljubili zlati solnčni žarki. To de te postaja močnejše vsaki dan, in sam vrisk in smeh ga je. Mi ga pa pojubljamo na jagodne ustne rudeče, in njegove hvalevredne lastnosti se prijemljajo tudi nas.

Bogovi naj naklonijo dolgo živiljenje temu detetu, ki sniva v hrastovi, z železnimi obroči okovani zibelki, v katakombarj, v katere nima vstopa Prohibicija.

Koncem konca, predpust se bliža Pustu, oziroma svojemu koncu. Nekateri so se poženili, drugi, ki so pri Sreči dobro zapisani, se pa niso. Sledilo bo

štiridesetdansko premirje, kar lahko pogasi mnogo ljubavnih požarov.

In potem bo pomlad. Mačice bodo splezale na vrbinje, po vrtovih bodo zacetete bele narcize in sinje hincante, skozi okna se bodo zasmehali rdečični pirhi.

Ej, ali jaz težko pričakujem časa, "ko spet Jug na Burjo mahne in Pomlad na zemljo dahne, razveto se vsi grmiči, in zapojejo nam ptiči..."

VSAK PO SVOJE

(Nadaljevanje iz 1. strani)

Abesiniji, Patagoniji itd. Brez politike enostavno ne morejo živeti.

* * *

Moderni flapericam današnjih dni ne more nihče očitati, da so mehkužne. Vsaj za mraz sem jaz na primer mnogo bolj občutljiv. Oni dan sem kosil v Nacetovi restavracji, nasproti S. N. Doma. Bil sem sam pri mizi, in sem med kosilom pregledoval nek časopis. Pri tretji mizi, meni nasproti, je sedela mlada židinja, kar znači, da se tudi otroci Izraela ne branijo okusene slovenske hrane. Včasih mi je ušel pogled skozi okno na prostvo, kjer je divjal snežni vihar, včasi pa pod izraelsko mizo. Čitati nisem mogel kaj dosti, a uveril sem se nad vsak dvom, da je današnji flaperski svet silno utrjen. A. J. T.

TEDENSKI PREGLED

(Nadaljevanje iz 1. strani)

ritelj današnje sovjetske Rusije, je živel zadnje čase v pregnanstvu v ruskem Turkestanu. Sovjetski Rusiji pa se je tudi tam zdel nevaren, zato mu je dovolila, da s svojo družino odpoteje v Turčijo. Od tam se baje poda v Berlin.

CHARLES A. LINDBERGH je bil v nedeljo 3. februarja gost Mr. Hooverja, našega bodočega predsednika, in njegove soprove v Floridi. Drugi dan se je vzdignil in poletel proti Panamu. Širijo se govorice, da bo bodoči predsednik, Herbert Hoover, imenoval Lindbergha pomočnim trgovskim tajnikom, v katerega področje bo spadal avijatika.

Zadnjeimenovani ga je pogostil celo s "kraljem prerije," namreč s sveže ustreljenim jedonom. Frank Kershishnik ga je neki dan hotel peljati pogledati tudi zakladnico "črnega demanta;" ker pa je bila burja tisto jutro izvanredno "vihrava," se je to odložilo na poznejši čas. Dne 24. januarja je bil povabljeno v "Lion Club," ki sestoji iz odličnih mestnih mož. Zapel je tam tri slovenske pesmi, katerih besedilo je J. H. Galičič povedal v angleščini. Harmonija pesmi je vse navzoč tako očarala, da so kar obsedeli kot pribiti na stoleh.

Tudi drugorode so našega pevca vzljubili in visoko cenili njegovo petje. Na 24. januarja zvečer se je poslovil od mnogoštevilnih prijateljev, ki si jih je tu pridobil s svojo pesmijo v svojo neprekosljivo vlijednostjo. Iskreno se je zahvalil za gospoljubnost tukajšnjih Slovencev, ki je bila, po njegovem izrazu, nad vse pričakovanje velika, odkritosrčna in vestranska. Ko je vlak z g. Šubeljem oddržal s tukajšnjimi kolodvori v smeri proti Denverju, spremljalo ga je mnogo lepih spominov in mnogo želj, da bi ga mogli zoperpet kmalu pozdraviti v Rock Springsu, in se zopet mogli kopati v tistem razkošju slovenske pesmi, kakoršno more pričarati le on, kot dovršen pevec.

Mary Kershishnik.

—

REPUBLIKE JUŽNE AMERIKE

(Nadaljevanje iz 1. strani)

slonokosti, orehov in petroleja. Glavno mesto je Quito s 81,000 prebivalcev. Glavno pristanišče Guayaquil, ki je bilo razvito kot toriče rumene mrzlice, je uspeло popolnoma iztrziti to bolezni in ima sedaj okoli

stotisoč prebivalcev.

Colombia, velika kot California, Oregon, Washington in Montana skupaj, ima ogromne gozdove in glasovite jame smaragdov.

Dežela je bogata tudi na drugih rudah, kot srebru,

platini, bakru, železu in petrolem.

Glavni poljedelski pridelki so kava, bombaž, banane, kaka, tobak in pšenica. Kavčuk dragocene kovinje, panamski klobuki in kože tvorijo važen izvoz. Colombia šteje okoli sedem milijonov prebivalcev. Glavno mesto je Bogota s 170,000 prebivalcev.

Venezuela, ki ima tako površino kot Texas in California skupaj, šteje več kot tri milijone prebivalcev. Glavno mesto je Caracas, ki ima 93,000 duš. Glavne industrije so poljedelstvo in živinoreja. Dežela je bogata na rudah, ali ruderstvo je večinoma še nerazvito. Podnebje je tropično, vročo in nezdravo ob obali in rekah. Ravno tako, kakor v vzhodnih ostalih latinško-ameriških držav se tudi v Venezueli nahaja le malo železnici, mnogo pa dela za gradnjo cest in splošno industrializacijo.

Guiana. — Na severni obali atlantskega oceana, med Venecuelo in Brazilom, nahajajo se ostanki, evropskih kolonij v Južni Ameriki — britanska, nizozemska in francoska Guiana.

Vsa Guiana skupaj zavzema po-

DOPISI

Rock Springs, Wyo.

Lansko leto, o priliki konvencije J. S. K. J. na Ely, sem imela priliko spoznati opernega pevca g. Šublja, in ob enem sem slišala njegovo božansko petje.

Že takrat sem želela, da bi ga pač enkrat mogli slišati tudi tukajšnjih Slovencev. Ko je o priliki nekega pogovora omenil, da namerava za Božič odpotovati v Californijo, sem mu svetovala, da se gredoc ustavi v Rock Springsu, da se prepriča, če bi bilo tudi tu umestno prirediti koncert. Naš pevec je nasvet vpošteval in se na poti v Californijo ustavil tukaj.

In kratkem je s pomočjo tukajšnjih Slovencev uredil vse potrebno, da se je koncert mogel vršiti na 19. januarja.

Na večer omenjenega dne je bila dvorana Slovenskega doma nabito polna, tako polna, kot še nikoli prej. Pred nastopom mu je pevski zbor zapel "pozdravljico;" občinstvo pa ga je pozdravilo v California.

Moderno flapericam današnjih dni ne more nihče očitati, da so mehkužne. Vsaj za mraz sem jaz na primer mnogo bolj občutljiv. Oni dan sem kosil v Nacetovi restavracji, nasproti S. N. Doma. Bil sem sam pri mizi, in sem med kosilom pregledoval nek časopis. Pri tretji mizi, meni nasproti, je sedela mlada židinja, kar znači, da se tudi otroci Izraela ne branijo okusene slovenske hrane. Včasih mi je ušel pogled skozi okno na prostvo, kjer je divjal snežni vihar, včasi pa pod izraelsko mizo. Čitati nisem mogel kaj dosti, a uveril sem se nad vsak dvom, da je današnji flaperski svet silno utrjen. A. J. T.

Na večer omenjenega dne je bila dvorana Slovenskega doma nabito polna, tako polna, kot še

Current thought.

A WORD TO LODGE OFFICERS

The most promising English-speaking lodges are those officers handle the reins with tact. The performances of officers determines the attitude of the members. If total disregard or indifference to matters relating to a lodge's progress demonstrated by the officers, the members are likewise inclined to be "dead timber." It is the duty of the officer irrespective of who, whether chairman or sergeant-at-arms to stimulate activity, to put the necessary "punch behind his group. Officials who fail to live up to their oath of office hamper the progressive work of their lodge and the sooner they dispose of it unconcerned point of views the better it shall be for the ge. No doubt some lodge officials shall deny vehemently a case of indifference exists, but there is nothing so painful as the truth. Observers can readily note the activity of various lodges in our paper, the New Era. Here the reader almost instantaneously appraise our lodges and establish opinion of our organization. Do you desire to impress people that your lodge is stagnant and of no account? Do you it to be the target of criticism or the subject of praise? The ice is yours, you make your destiny.

The members of the majority of our lodges have shared in s journal and have convinced us that they are living and trying to bring their lodge into the limelight, however, there some who have done little or nothing favorable for their ges and it is they that are urged to assume changed roles.

GET BUSY, ORGANIZERS!

LODGE MEMBERS ATTENTION

This article has been written efly to invoke a spirit of organization in some Slovene amunity. The probability of eeting results in this rather rect method is very small, never, just as the gambler ows out the dice with an ination of "come on there seven or eleven," so must trust to madam luck, that the reader by chance may interested in organizing a glish-speaking lodge and responding with us.

A lodge as we know, is u. Vmed of individuals who assoiate together for some comske n purpose among them, in ves; the purpose is an ideal cents since it is to tie the sepeal strings as individuals into a maje powerful knot of organized aljivith. It is the popular and rabi belief that if we as Slove youth remain unorganized, we shall gradually be assimilated into the masses losall, for our parental identity. Most CO. the youth acquiring the lanca age, habits, and customs of di pr parents have organized souboups and do persist in declarers themselves. Unfortunately dvoire are some who have not sohd it is to these that this apgo gold applies.

All of us have involuntarily become members of the most Zalpke group, the family; it is poty simple since it involves dray the relationships of parent i in child, brother and sister. A lodge consists of the volunja. y association of the individuimers of families and consequent in this factor offers a difficulty osnjene organizing groups of youth. transphas is therefore should be eri pde in educating more youth rivate the necessity, and benefits enje. organization. Individuals ing this organization move- o JSRs are paving the way for re American-Slovene units solid foundation. Sincere be- drusl in a thing accompanies ex- se v only good effect of such an se je. expression is the building of a IL Zre ge destined to encourage Drčarne youth.

ta any person or persons desir- ola vicens makes available to oj, dentists throughout the world. In result of ten years work by oja pa professor Albert Einstein, elik giniator of the theory of re- brizivity. Twenty equations V neet sixteen fundamental se sntities, fusing geometry, me- chanics, and electricity.

REAL VALUE

A six page pamphlet costing oja vicens makes available to oj, dentists throughout the world. In result of ten years work by oja pa professor Albert Einstein, elik giniator of the theory of re- brizivity. Twenty equations V neet sixteen fundamental se sntities, fusing geometry, me- chanics, and electricity.

JUGOSLAV CULTURE

800-1450 A. D.

Jugoslav literature was born towards the end of the ninth century with the first translation of the Bible and of early liturgical writing into the Old-Slav tongue by the Slav apostles Cyril and Method, and with the coming of their disciples to the Balkan Peninsula, where they spread the Christian faith and the doctrines of their teachers. Fragments of early Slovene literature preserved to us date back as far as the tenth and eleventh centuries. They consist of certain liturgies and homilies composed in the Old-Slav tongue and known collectively as the Friesing Literary Monuments. The oldest literary relics of Serb and Croat origin date from the twelfth century, and are also written in Old-Slav, but strongly tinged with the Serbo-Croat idiom. They consist of a stone inscription (bašćanska ploča), liturgical fragments in MSS., and the beautifully illuminated Ms. known as the Miroslav Gospel.

Soon after their initial stages literature and letters flourished greatly among the Serbs and Croats. Both wrote in the same tongue, only the Serbs adopted the Cyrillic alphabet and the Croats the Glagolitic.

The many large and beautiful abbeys and monasteries which abounded in ancient Serbia were in those days the homes and centres of Serbian literary activity. Young men of noble birth, even the sons of kings, if not kings themselves, were content to enter religious houses, and lead the lives of simple monks, so that they might devote themselves to learning and letters. These youths, who had pursued their studies in Byzantium (Constantinople), were thoroughly versed in the Greek literature of the times, and on their return home desired above all things to introduce the wisdom of the Greeks into their native land. Day and night, and during long centuries, generations of Serbian recluses, swan-quill in hand and with the roll of parchment spread before them, labored at the translation of Byzantine books, and the production of original works of the same type.

Serbian mediaeval literature is exceedingly comprehensive. All branches of study that flourished in the early Christian and Byzantine schools, such as dogma and polemics, exegesis and rhetoric, asceticism, mysticism, grammar, geography, history, philosophy, astronomy, medicine, and other subjects, reappear in Serbian literature and are widely represented by the Serbian writers of the early Middle Ages. It is impossible to take any chapter in the history of Byzantine literature and compare it with the catalogue of Serbian MSS. preserved in our museums of to-day, without casting no reflection upon you whatever. So sit down with a determination in your mind, a pencil or pen in your hand and a piece of paper, confine yourself to a subject and you will be sure to write something that will impress at least some of the readers, if not all of them. We wish all of the members to feel that the "New Era" is theirs', that it is a journal, whose contents are to be voluntarily absorbed each week so as to be thoroughly acquainted with the activities of our fellow Brothers and Sisters.

WRITERS WANTED

We persist in appealing to the members of all the J. S. K. J. lodges in contributing articles. Remember that the printed word is of great importance, for it elucidates many mysteries, and also informs the public of your lodges' progress. Don't feel incompetent, none of us are born writers, we are developed. We promise to correct any serious grammatical errors so that it shall cast no reflection upon you whatever. So sit down with a determination in your mind, a pencil or pen in your hand and a piece of paper, confine yourself to a subject and you will be sure to write something that will impress at least some of the readers, if not all of them. We wish all of the members to feel that the "New Era" is theirs', that it is a journal, whose contents are to be voluntarily absorbed each week so as to be thoroughly acquainted with the activities of our fellow Brothers and Sisters.

ENTHUSIASM

When we apply ourselves to lodge work let's remember, "to do things because we love them, to love things because we do them, to keep the eyes open, the heart warm and the pulses swift, as we move across the field of life."

Phunology

BORROWED, STOLEN AND ORIGINAL JOKES

Location

What makes Florida so popular in winter?"

"It's on account of the golf streams."

Making it so

"Why did you start an argument with the waitress?"

"You advertise that you want your restaurant to be just like home."

Lines

"Any good lines in that show?"

"Plenty. One little blonde in particular."

Refuted

"Some say we lost the art of conversation."

"Nonsense. My wife can spend hours at the telephone."

Advice

The Rev. Mr. Perky, being called upon suddenly to address a Sunday school, thought he would get a few original ideas from his young hearers.

"Children," said he, "I want some of you to tell me what I shall talk to you about tonight. What shall I say?"

At first there was no response.

"That bright little fellow over there," said he, pointing to a youngster on one of the back seats. "What shall I say to you tonight?"

In a little piping voice came the answer: "Say amen, and sit down."

And same tale

TEACHER: "Come here, Henry. This essay of yours on 'Our Dog' is word for word the same as your brother's".

HENRY: "Sure. It's the same dog."

Had him wrong

HARD - BOILED ONE: "Ain't you one of them guys what drops their tools and beats it as soon as the whistle blows?"

SCRAMBLED ONE: "Not me! After I put my tools away I usually wait about five minutes for the whistle!"

Southwest corner

ATTORNEY: "Where was the defendant milking the cow?"

WITNESS: "It's hard to describe, Judge, but if you'll bring in a cow, I'll show you the exact place."

A question of grammar

"Her niece is rather good looking, eh?"

"Don't say 'knees is,' say 'knees are'."

Needed

PROFESSOR (in ethics): "I will lecture today on liars. How many have read the twenty-fifth chapter?"

Nearly all raised their hands.

PROFESSOR: "That's fine. You're the very group to whom I wish to speak. There is no twenty-fifth chapter."

If you are becoming discouraged just remember that energy will do anything that can be done in this world.

The motto of Maryland is "Increase and Multiply" is it yours?

with its wonderful wood carvings, representing the life of Christ. Many churches in the Jugoslav coast-lands were at that time decorated with frescoes.

The Slovene lands also boast many fine examples of mediaeval architecture, sculpture, and painting.

(End.)

FREDERICK BARAGA

EARLIEST SLOVENE MISSIONARY AND SETTLER

Frederic Baraga was born June 29th, 1797 in Malava a diocese of Ljubljana. He received his early education in this village, about the age of nine his parents found it advisable to send him to a private tutor in Ljubljana. In 1809 he entered the so called gymnasium, equivalent to a high school in this country, from which he graduated, and decided on a career in law. After he received his degree in 1821, he suddenly became fond of religious life and so studied at the seminary in Ljubljana, and was ordained priest Sept. 21st, 1823. He served as priest in various parishes for seven years. About 1830, the Leopoldine Society for foreign missions was founded, and Baraga offered his services in the United States. He had an excellent command of the Slavic tongues, German, French, Latin, Italian and English, as a consequence his services were accepted and came to America in 1831. Upon reaching this country, he immediately took up the study of the Ottawa language, having accomplished this strange tongue he was sent to the Ottawa village of Arbre Croche, now Harbor Springs, Mich.

This task of establishing an Indian mission was a difficult one, however after arduous efforts he succeeded in converting many of the only "true Americans" and they constantly sought him for advice in their ceaseless troubles with the land grabbing white-man.

In 1883, he began a mission at the present site of Grand Rapids, but it was short lived being transferred from the Ottawa missions to the far shores of Lake Superior. His transfer was caused largely by his seething denunciation of the liquor traffic that was carried on with the tribesmen. On July 27th, 1835, he arrived at La Pointe, the American Fur Company's station, in Madeline Island, opposite Bayfield, Wisconsin. This village was comprised of many Chippewa Indians, French Canadian voyageurs and half breeds. Here he built a church about 1837 and soon after visited Europe to secure more funds. Upon his return he devoted his time to the learning of the Chippewa language, the universal language of all the Northwest. Several religious books in this dialect of which he was author were printed in Paris, Detroit and Cincinnati. These devotional works are still being used in the Catholic missions. Father Baraga, in the course of his ministrations to the members of his scattered flock, encountered many difficulties and endured many hardships in this Northwest clime. In summer he reached his flock by canoe while in winter he used snowshoes. In this manner he visited Grand Portage, Fond du lac, and L'Anse at the foot of Keweenaw Bay. At this last place, now the seat of Baraga County, Mich., he began a mission in 1843 to which he soon removed his residence. There he built log houses for his Indian converts, and taught them to live in civilized fashion. While at L'Anse he also ministered to the miners, who about this time were flocking to the newly discovered copper mines in the Northern Peninsula, and by his courtesy and kindness made friends with both Catholics and Protestants. His popularity became widely known and on Nov. 1st, 1853, he was consecrated at Cincinnati as bishop of Upper Michigan. The seat of the new bishopric was at Sault Ste. Marie, and from

FROM THE EDITOR

There will be a vacancy for the position of assistant editor of the New Era due to the resignation of Mr. A. L. Garbas. It is the duty of the assistant editor to conduct two pages in English each week and to carry on all English correspondence. The Executive Board of the J. S. K. J. decided that the sum of \$50.00 be paid this person monthly. Applications with the qualification made either in person or by letter must be filed before the 14th of February, 1929. The editor will interview applicants between the hours 9 A. M. to 5 P. M. on all days except Saturday; on Saturdays between 9:00 and 12:00 A. M.

PERSONS BORN BETWEEN JAN. 20 AND FEB. 18

The period from the latter half of January to the middle of February astrologers say, is under the influence of Aquarius (Saturn), an airy equinoctial sign. Persons born in this period have a noble, progressive nature, a quick, receptive mind, and a touch of genius inclining equally toward any of the fine arts. Mozart, Mendelsohn, and Byron were born under this sign. The vibrating impulse of aquarius finds its outlet in music, poetry or painting, or in efforts in that direction, students, the thinkers, the reformers, the supporters of any and all innovations that tend toward advancement in art, letters, or liberty. Though submissive rather than aggressive in action, they are radical and determined at heart.

Aquarius' subjects are generous in overlooking faults of others. Having lodged faith in another, their confidence is given without reserve, and naturally, they are often disappointed.

They are endowed with strong constitutions that promise long life though the stars warn them against accidents at sea.

Marriage between persons of these signs should be fraught with love and understanding and should be happy. They should proceed with caution in contracting marriage with persons born under other signs.

SURE CURES

This was believed by people hundreds of years ago to cure jealousy without fail; if jealous of your lover, eat a carrot three nights in succession and you need have no more fear; he will cling to you like a burr. In the olden days sprains must have been a common thing, but what of it, here is the charm that will cure any sprain no matter how serious: "Haut, haut, hista, pista, visita." If it doesn't work, blame your forefathers. During the dog days I never feared anything so much as being a morsel for some mongrel, but next summer I shall have no fear at all for I have learned that eating churchyard grass will prevent Hydrophobia. Another danger that I constantly feared was that of contracting the Whooping Cough, but thank goodness now I am educated. All I have to do if I catch this croaking sickness is to roast three nice mice and I'm saved.

there Bishop Baraga continued his ministrations, often visiting his former missions of Lake Superior. In 1865 a new bishopric was created called the see of Marquette. On Jan. 19th, 1868, Bishop Baraga died and was buried in the cemetery of the cathedral that he had built just two and a half years previously. A monument to his memory has been erected in the church at Dobrinje, the funds for which were largely contributed by the Slovenes of America.

Sport Sense

COMRADE BASEBALL ENTHUSIASM

Plenty of baseball enthusiasm is evidently already brewing among the members of the Comrades of Waukegan, Illinois. Their next team according to Brother John Kolenc, a very active member of the Comrades, will be whipped into proper shape by Fred Terlap, a reputed ball player. Bob O'Farrell, noted New York Giants catcher, and citizen of Waukegan, Ill., heartily supports the efforts made by the Comrades and wishes them a successful season. We hope that in consequence of their interests in baseball, everyone of the players carries a real wallop in his war club so as to realize an impressive finish of the season.

IS THAT SO

Here's a state of things! Only 500 Yale undergraduates attending the annual rally before the Blue team meets the Crimson in the Bowl. And Tad Jones, under whose aegis some of Eli's greatest de facto and moral gridiron victories have been won, fulminating vigorously against the decline of Yale spirit. College spirit hasn't vanished, we fancy—really. This is 1929, and manifestation has altered. That is all.

PUNCH DRUNKENNESS

When a pugilist totters upon rosined canvas in the tenth round—"punch drunk," as his handlers put it—he is really the victim of hundreds of tiny blood clots suddenly formed in the gray matter of his brain. Dr. Harrison S. Matlark, of Newark, New Jersey, has compiled a list of twenty-three ring gladiators who prove—to him, at least—that this theory is sound. But the chap who sits next to you at a championship contest is usually too busy shrieking exhortation to the luckier "pug" to "flatten the yellow bum" to ponder on this angle of the show.

C. C. "Cash and Carry" Pyle originator of the "bunion derby" is arranging plans to bring about his second annual international transcontinental foot race. Forty of the 55 men in his last "toes warmer" have already entered. It would interest us to know what has happened to the fifteen, perhaps they're still hoofing it home.

Gertie Ederle, famed channel swimmer, paid a visit to Cleveland last Saturday to assist in the construction of plans for bringing the 1929 Wrigley marathon swim to that city. The gentleman that applied the grease was not with her.

Paavo Nurmi is training to beat some of his former records. Nurmi the seven time Olympic champion has not so far approached his marvelous standards of four years ago. He is the co-holder of the world's indoor record of 4:12 made by himself in 1925 and equaled by Joie Ray the following month, and he is the lone holder of the world's outdoor record of 4:10 2-5 made in the Stockholm Stadium on August 23, 1923.

It has been said that Charley Hyatt of University of Pittsburgh is the best basketball player in America today. This tribute was paid to him by Coach Everett Dean of Indiana and also by Coach Sam Barry at Iowa and Coach Arthur Lambag at Northwestern. He has left a deep impression on everyone who has seen him

play. He was the high score of the undefeated Pittsburgh team last fall, scoring 292 points in 21 games. In his first eight games this season he aggregated 109 points, one less than Schaaf of Pennsylvania made in 12 games to lead eastern scorers up to that day. He is but 20 years old and stands an even six feet. He looks tall and angular but is lithe as the panther that is the Pitt mascot. He has a very uncanny eye for the basket.

The class A basketball team of the Strugglers an English-speaking lodge of the S. N. P. J. in Cleveland is capturing more victories than Caesar in his period of conquests. They have added eighteen straight victories to their splendid record and evidently are on the road to city championship. Congratulations to this progressive group, we hope that some of the J. S. K. J. lodges shall follow their fine example next season.

BOWLING

Played February 1, 1929.

BETSY ROSS S.S.C.U.	186
F. Kovitch	147 166 159 472
J. Tolar	158 174 150 482
G. Kovitch	165 146 194 505
R. Riddle	149 140 142 431
C. Mandel	126 124 151 401

Total	745 750 796 2291
Captain G. Kovitch.	

ST. JOSEPH SPORTS KSKJ	2
Eblind	145 145 145 435

H. Verhotz	186 161 123 470
J. Smith	154 102 142 398

M. Krall	144 122 153 419
----------	-----------------

B. Klisurich	148 122 132 402
--------------	-----------------

Total	777 652 695 2124
Captain H. Verhotz.	

Played February 1st, 1929	
---------------------------	--

COLLINWOOD BOOSTERS S.	
------------------------	--

S. C. U.	
----------	--

Kasunick	180 155 180 515
----------	-----------------

T. Laurich	128 158 116 402
------------	-----------------

J. Korin	156 163 152 471
----------	-----------------

J. Ferlin	144 138 171 453
-----------	-----------------

J. Laurich	138 171 135 444
------------	-----------------

Total	746 785 754 2285
-------	------------------

Captain J. Laurich.	
---------------------	--

ST. JOSEPH SPORTS KSKJ	1
------------------------	---

J. Baltus	170 189 124 483
-----------	-----------------

F. Verhotz	140 127 169 436
------------	-----------------

M. Stermole	171 141 150 462
-------------	-----------------

F. Obersta	160 168 153 481
------------	-----------------

Marky	143 149 136 428
-------	-----------------

Total	784 774 732 2290
-------	------------------

Captain F. Verhotz.	
---------------------	--

TEAM STANDING	
---------------	--

P. W. L.	
----------	--

St. Joseph Sports, 1.	36 23 13
-----------------------	----------

Betsy Ross, 186	36 20 16
-----------------	----------

Collinwood Boosters	36 18 18
---------------------	----------

St. Joseph Sports, 2	36 11 25
----------------------	----------

Next Friday night two real	
----------------------------	--

classy wood-spilling exhibitions	
----------------------------------	--

will take place and every mem-	
--------------------------------	--

ber is requested to be present	
--------------------------------	--

to cheer the pin topplers on to	
---------------------------------	--

victory. A pair of lungs anx-	
-------------------------------	--

ious to be exercised should be	
--------------------------------	--

brought along. Betsy Ross'	
----------------------------	--

will clash with the Collinwood	
--------------------------------	--

Boosters, while the St. Joseph	
--------------------------------	--

Sports numbers one and two	
----------------------------	--

will vie for bowling honors.	
------------------------------	--

George Kovitch.

TO BE OBSERVED DURING FLU EPIDEMICS

1. Do not kiss in crowded places.

2. Avoid kissing in trains, fairs, theaters, food shows, department stores, movies.

3. Never kiss in a close, poorly ventilated room. See that there is plenty of air circulation.

4. Don't kiss while in the verge of collapse.

5. If you are in doubt whether a girl has the flu, pick her up and shake her. If any bottles or spoons fall to the floor, or if you hear any pills rattle, it is best to refrain.

6. If after you have kissed a girl you feel weak all over, go home at once and take a hot mustard bath and avoid drafts.

EXCHANGES

Waukegan, I have great news for the S. C. U. members of Ely, Minn. and that is that Comrade Frances Celesnik has transferred to the Comrade lodge from Ely, Minn. I am very proud to realize that we have such a charming young lad with us. I hope that all of the S. S. C. U. members have the same spirit that Comrade Frances Celesnik has about our wonderful organization.

* * *

Comrade Mary Petrovic was recently operated for tonsilitis and is getting along very nicely now. I hope that the operations has done you a world of good, Comrade Mary Petrovic. Mary has proved to be a very faithful Secretary.

* * *

It has been some time since I've written for the New Era however, when I start, give me room and give me plenty of it for I have more news about our Comrade members, then there seems possible. There are one or two or possibly three love affairs brewing around my home lately. Comrade Stanle; Grum and Comrade Miss Vida Chuck are seen together constantly, in fact the other night while coming home, cool as it was, they were holding hands in the middle of the street. It seems that it's mighty hard to say good night when one is in love. How about it, Stanley and Vida? Let me know when the ceremony is coming off. Good luck to you, Vida and Stanley.

* * *

Lawrence Petrovic seems to be a courting Jean Solenc lately. I was surprised the other night to see Laurie at my home just for that reason. Lawrie, get your number and you can't fool an old duck like me.

* * *

However, I have had plenty of company at my home last week, Miss Ellen Steaman, Miss Helen Wiseman and Stanley Wiseman. Here's hoping that they will soon be members of the S. S. C. U. Comrades.

* * *

Comrades Miss Vida Chuck and Comrade Miss Jean Kolenc are no longer working at the Victory Memorial Hospital. Miss Vida Chuck and Miss Ellen Steaman are now employees of the New Karcher Hotel. Yes they are waitresses in a beautiful cafe and how they can wait. Make you wait. I take it all back, girls, I know that you make good, speedy waitresses.

* * *

I wonder what has become of Comrades Charley Pabst and Math Pabst, also Comrade Johnny Bartel, well I suppose they are waiting for the ice to melt so that they can get out to the old ball field. Comrade Victor Divjak can hardly wait to sock the old pill around, how about it boys? How about Comrade Rudolph Slabe and Charles Slabe? Jack Strazer will be around I know. Say, Comrades, I hope that you have read last week's issue about some of our sister lodges sleeping. I am very glad that we were not caught slumbering.

We are not caught slumbering. What do you say, Comrades, let's get busy for more members. How many new members for next meeting?

Comrade John Kolenc.

A new club house is to be added to the Slovenian Home. Stockholders have decided to continue construction plans during the coming year which will cost \$50,000. Plans for the Slovenian National home, located at the corner of 10th Street and McAllister Avenue, Waukegan, Ill., were discussed at a special share owners' meeting held two weeks ago, at which some

three hundred members were present.

This new addition will include a swimming pool, modern athletic equipment, eight new owl alleys, also a large gym. All of this will be added to the present building which was erected by a few members of the Slovenian "live wires" of 1919. Since the present structure is paid for in full, the bare owners have a desire to add some more building. The graduates will meet with the members of the younger group on March 10th, to petition them to give their sincere pledge to work and help build the new clubhouse. An elaborate dance will also be staged in celebration of another great achievement of the Slovenian National home. I hope that I will see very members of the Comrade Lodge at the meeting of March 10th, everybody is welcome, so ring your friends to this important meeting for your own benefit.

Comrade John Kolenc.

CORNWALL, PA.

Well folks, now that we have arranged everything for an exceptionally good masquerade we hope that you all prepare yourselves for this occasion in order to make a lot of whoopee. This dance, offering an excellent opportunity to win some real prizes is to be held in our hall at Cornwall, February 9th. Everyone can be assured of having a good time for two reasons, first of all, the Sister members have attended to the necessary refreshments and secondly, brother Paul Yaklich will furnish the music which makes the certainty of a good time more positive. The most interesting news of all is that no charge for admission will be made and we hope that you and our friends are attracted to his frolic. Members of local and distant lodges especially are invited to this gala affair. Remember the date, February 9th.

Michael F. Fillak,

Secretary.

EVEIETH, MINN.

This is of special importance to the youths of our lodge, interested in the subject of baseball. At our last meeting of January 27th, 1929, the members foresaw the necessity of holding a special meeting for the discussion of a future baseball team. The meeting shall be held Sunday February 10th at 7:30 P. M. at Holy Family Church Hall, all members are urged to attend this meeting and participate in the plans for the formation of an excellent team. Fortunately we have a number of good athletes in our organization a distinct advantage and reason why we should have a reasonably good nine. Remember to come to this meeting to express yourself.

Louis Gouze, Secretary.

SUSPICION

It is strange that there is so little trust in this world among those who should be our best friends and associates. And yet, how most people are afraid of one another and rather suspicious everybody until worthiness is proved. The reason probably for this unfriendly feeling perhaps is due to our being trained so. Suspicion has wrecked many a trust that had no ill behind it.

Most people are hungry for the warmth of human understanding. To roam alone is unnatural. Our lodges can go a long way in developing a trust and understanding of friends.

If you are not doing all you can for your lodge, you are doing less than you should.

*

Remember that your lodge reaps what is planted and nothing else.

THE MISSING POEMS

A lovely picture there, I see, It's from the dearest friend, you see, That she won't be forgotten, I see, But always will be remembered, you see.

It was in days gone by, I saw In the "New Era," of J. S. K. J. you saw A group of poems, I saw Which every one was glad to read, you saw.

And they are greatly missed, I know, What is the matter now? I wonder? She dreams of Love, Lo! I see, And forgets of youthful times, I think.

Oh! you ask who she is, I see, It's our friend "Christine," you see, And I hope we hear from her soon, you see, For she doesn't want to be forgotten by us, you see.

Vida Kumse.

ECONOMIC POSITION OF JUGOSLAVIA

</

DOPISI

(Nadaljevanje iz 2. strani)

prihranke, kar si more človek prihraniti za deževne dneve. Društvo Slovenec št. 262 ima vso svojo imovino vloženo, kar tudi Slovenski dom ima tam svoj čekovni račun. Sedaj so pozvali vse tiste, ki so imeli kaj stika s to banko, da naj prinesajo vse svoje knjige ter jih izročijo nazaj, da bodo pregledali, kako je polom prišel, ali je denar odnešen ali kaj. Seveda vprašanje pa nastane, kako to, da ni nobeden uradnik, ki se aritetir. Banka je poslovala s svojim polmilionom, ali bo ta denar ves izgubljen, to je zdaj vprašanje. Z banko so poslovali povečini inozemci. Ako je kje kaj našli rojakov, ki so imeli tu vložen denar, naj pošljajo knjižice ali pa sami pridejo sem, da ne bodo zadreževali poslovanje državnih nadzornikov. Slovenski dom ima svoje posojilo v znesku \$2500. Isto moramo v tridesetih dneh vrniti, ali se bo morala pa potom kake druge banke delati vknjižba. Na seji dne 20. januarja so člani Doma zaključili, da naj se vpraša vse tiste, ki so podpisali zadolžnice, da naj plačajo te zadolžnice ako morejo. Potem nam ne bi bilo treba imeti nobena vknjižbe na Slov. Domu. Vknjižbe tudi sedaj nismo imeli, čeravno je nam omenjena banka dala na posodo \$5000. Dal si nam samo na takozvano pogodbo (noto). Vse naše zastopnike po bližnjih naseljih prosimo, da obišejo naše članstvo. Kako kaže sedaj, se bo prijelo nekaj denarja delavskega, s tem, da bomo izgubili. Vzelo bo pa doči časa, predno se bo kaj dobilo. Tisti, ki ste podpisali naše zadolžnice vpoštevajte to. Kaj bo nam pokazala bodočnost bom poročal potom časopisju.

F. Kramar.

Chisholm, Minn. Članicam društva Danica, št. 150 JSKJ se tem potom naznaja, da je bil za leto 1929 izvoljen sledeči odbor: Johana Dolinar, predsednica; Alojzija Vesel, podpredsednica; Mary Žurga, tajnica; Margaret Janezich, blagajničarka; Frances Hren, zapisnikarica; Mary Nisan, bolniška obiskovalka; Kati Ambrozich, zastavonosha; Karolina Gerzin, Anna Mahne in Angela Virant, nadzornice. Tem potom pozivljam članice, da bi se polnoštevilno udeleževala društvenih sej, kajti le s skupnim delom nam bo mogoče narediti kaj v korist društva in jednoti. Prosim članice tudi, da bi redno plačevala svoje asemente, in sicer vsaj do 25. dne v mesecu, ker to je zadnji dan za plačati. Pobiral bom asement na domu od 20. do 25. v mesecu, torej pet dni. Tako bo imela vsaka priložnost plačati mi na domu, v slučaju, da ne bi mogla priti na sejo. Prosim, da članice to vpoštevajo, da ne bo kakšnih sitnosti.

S sestrskim pozdravom
Mary Žurga, tajnica.

Rock Springs, Wyo. Malo pozno se sicer oglašam, toda Šubljev koncert še ni izgolil iz spomina tukajšnjih Slovencev, kar tudi marsikaterega drugorodca. Nikoli do sedaj, to je v 14 letih, ni bil Slovenski Dom tako napolnjen, kakor na koncertu g. A. Šublja na večer 19. januarja. Koncert je dobro uspel, kar niso priznali samo Slovenci, ampak tudi razne odlične osebe drugih narodnosti. Omenim naj, da je g. Šubelj za časa svojega tukajšnjega bivanja prišel v takozvano "Society," in kakor se sliši, da je ostal tu dalje časa, imel bi bil prilike udeležiti se gosti, prirejenih od visokih družb. To je v čast in ponos njemu, kakor tudi nam drugim Slovencem. Marsikateri drugorodec se je izrazil, da četudi ni razumel besedila pesmi, jih je

sposnal po obnašanju in gestah pevca.

Gospod Anton Šubelj je bil povabljen tudi v Lions Club v Elk's dvorano, kjer je bil pripravljen "lunch;" menda je bilo tudi petje in druge zabave. Kot je bilo videti, je g. Šubelj odhajal iz Rock Springsa zelo zadovoljen, ter nam je kljal: Na svidenje v mesecu juniju! To nam je bilo vsem všeč.

Pozdrav! Louis Taucher.

Barberton, O.

Kot predsednika S. Sam. dr. Domovina, me veže dolžnost, da povabim članstvo na prihodno sejo, katera se vrši dne 10. februarja v navadnih prostorih, ob navadnem času. Gospodarski odbor ima za podati svoje poročilo, in naša prihodnja seja ima za ukrepati o bodočem poslovanju. To društvo je popolnoma nepristransko, ima pod svojim okriljem tudi veliko članov, ki so ob enem članu J. S. K. J. Zato prosim še enkrat vse tiste, ki bodo čitali te vrstice, da se prihodnje seje dr. Domovina gotovo udeleže. — Pozdrav! Joseph Hiti.

Aurora, Ill.

VABILO NA MAŠKARADNO VESELICO. Društvo sv. Janeza Krstnika, št. 81 JSKJ priredi na večer 9. februarja veliko maškaradno veselico v svoji lastni dvorani na Aurora v Hances Avenues. Društvo vladno vabi rojake in rojakinje iz Aurora, kakor tudi iz sosednjih naseljin, kot Chicago, La Grange, Joliet itd., da to veselico mnogoštevilno poseti.

Društvo št. 81 JSKJ priredi eno veselico v letu, in to je maškaradna veselica, baš pred Pustom. S ponosom lahko beležimo, da so se že vse doseganje veselice povoljno završile. Letos bo deseta maškaradna veselica gori navedenega društva, torej apeliram na vse slovensko občinstvo v Aurori, da se po možnosti polnoštevilno udeleži tudi domače zabave.

Godba bo pod vodstvom Mr. Rudolph Diechmana iz Joljeta, kar nemjamči, da bo zadovoljil plesačnike.

Delavci, ki smo zaposleni po tovarnah in trdo vpreženi v jačem kapitalizmu, posebno rabiemo včasi nekoliko razvedrila, da vsaj začasno pozabimo težkoči dnevnega dela. Veselje in zadovoljstvo enega večera nam morda podaljša življenje za deset let. Torej, rojaki, če hočete še dolgo bivati med svojimi dragimi na tem svetu, ne pozabite na razvedrilo, ki ga bo nudila veselica društva št. 81 JSKJ na večer 9. februarja. Jaz ga ne bom pozabil. Vstopni na moške bo 50, za dame 25 centov.

Določene so tudi tri nagrade za tri najboljše kostume. Najfinje oblečena maska dobi \$5 nagrade, druga najboljša \$3, najbolj smeha pa \$2.00. — Torej na svidenje 9. februarja večer!

Za odbor:
Anton Verbic, tajnik.

Braddock, Pa.

Na decembarski seji društva Marije Vnebovzete, št. 182 JSKJ so bile za leto 1929 izvoljene sledeče uradnice: Katarina Rogina, predsednica; Anna Jaketič, podpredsednica; Mary Žurga, tajnica; Katarina Canjar, blagajničarka; Barbara Bubaš, Anna Lokar in Mary Gorup, nadzornice; Mary Golobič, bolniška obiskovalka. Društvo zboruje vsako prvo nedeljo v mesecu na 5134 Carnegie St. (Slovenski Orel).

Društvo je sklenilo, da mora vsaka članica plačati svoj asement do 23. v mesecu. Katera ne bo plačala do 23. v mesecu, bo suspendirana. Ce se to zgodidi, bo vsaka sama kriva, ker jaz se moram ravnat po pravilih in društvenih sklepih. Naznjam tudi, da ne bom hodila po hišah kolektat asemente, ker imam kot tajnica dovolj dela, brez tega; poleg tega pa tudi nobena rada ne vidi, da bi hodila po vratih nabijat. Katera ne more priti na sejo, lahko pride meni na dom plažat, vsaki dan ali pa na večer. Torej česa ima vsaka članica dovolj od prve nedelje do 23. v mesecu. Ne more torej biti izgovor, da je bilo premalo časa. Prosim, da članice to

slisi, da je ostal tu dalje časa, imel bi bil prilike udeležiti se gosti, prirejenih od visokih družb. To je v čast in ponos njemu, kakor tudi nam drugim Slovencem. Marsikateri drugorodec se je izrazil, da četudi ni razumel besedila pesmi, jih je

niti. Člani, ki se ne udeležujejo sej, pa potem vprašujejo drugi družega, kdaj je društvo to ali ono sklenilo; odgovora pa ne ve niti eden, niti drugi, ker ni bil na seji. Dolžnost vsakega člana je priti na sejo vsaj enkrat na tri meseca; kdor ne bo te določbe vpošteval, bo plačal en dolar v društveno blagajno. Torej, prosim še enkrat, da pridejo na našo prihodnjo sejo 10. februarja po možnosti vse člani našega društva. — Poždrav vsemu članstvu J. S. K. J. predsednik dr. št. 55 JSKJ.

S pota. O priliki sestanka novih in nekaterih starih glavnih odbornikov JSKJ na Elyju meseca januarja, je tamkajšna slovenska mladina športnega kluba JSKJ priredila zabavni večer. To en večer bratje, drugi večer pa sestre športnega kluba. Petje pevskega zboru pod vodstvom Miss Hutar je bilo nekaj imenitnega, posebno če pomislimo, da so bili pevci in pevke večinoma tu rojeni. Kako lepo je zadonela ona: "Daleč, daleč so planine, daleč Save je iztek." Slušati je bilo seveda še več drugih, slovenskih in angleških. Sledili so vzpodne udeleni sprevoda in z dvema zastavama spremili svojega pokojnega sobrata na zadnji poti. Pogreba se je udeležilo tudi lepo število drugorodec, iz česar se je videlo, da je bil pokojnik priljubljen pri vseh. Zahvaljujemo se botru Alojziju Bevu za pomoč v času bolezni in lepi venec, kakor tudi botromu Joseph in Mary Brezovar za tolažbo na naši žalosti in za krasni venec. Za lepe venice se dalje zahvaljujemo društvi Eagle, učencem IX. in X. High School, Mr. & Mrs. R. Piraro, mladim fantom Boy Scouts, Mr. & Mrs. Brooks. Zahvaljujemo se dalje za veliko pomoč Mrs. Mary Plankar in vsem, ki so nam na kakoršni kolni način pomagali ali nas tolažili v težkih urah. Hvala vsem, ki so daši na razpolago potrebne avtomobile, vsem, ki so čuli ob odru pokojnika in ki so ga spremili na njegov zadnji poti.

Ti pa, dragi soprog in oče, počivaj v miru poleg svojega sinčka in hčerke, in lahka naj Vam bo ameriška gruda!

Zalujči ostali: Johana Praprotnik, soproga; Mary hčerka; Matevž, sin. Mineral, Kans., 2. februarja 1929.

NAZNANILO IN ZAHVALA

Tužnih src naznjamamo srodnikom in prijateljem žalosti in več, da je preminil naš ljubljeni sin, oziroma brat

John Škerl

v lepi mladostni dobi, star komaj nekaj nad 15 let. Bolehal je 5 mesecev za kostno jetiko, kateri je dne 12. januarja podlegel. Pogreb se je vršil po katoliških obredih dne 15. januarja na Unity pokopalische. Fant je bil priljubljen v naseljini, kar so pričali številni venci in velika udeležba pri pogrebu. Spadal je k društvi sv. Barbare št. 33 JSKJ in k društvu št. 141 SNPJ. Člani obično se udeležili pogreba in položili lepe vence na njegovo krsto, za kar jim najlepša hvala. Lepa hvala za tolažbo in vence tudi botromu Franku Šifrar in Venetu Potočnik in družinama. Dalje hvala za vence družini Fatur iz Delmonta, družini Fatur iz White Valley, tovarišem P. Oblak in J. Možina, ki sta nabrala denar za dva krasna vence. Hvala družinam Mlinar, Vehar, Eržen, Peteruel, Oblak, Funfar, Lavrič, Strehar iz Rentona, Mrs. Možina in njenima hčerkama in sploh vsem, ki so nam na kateri koli način izkazali naklonjenost, pomoč in tolažbo. Hvala fantom mladinskega oddelka, ki so dragega pokojnika nosili na njegov zadnji poti. Hvala vsem, ki so dali brezplačno na razpolago svoje avtomobile za pogreb in vsem, ki so se udeležili pogreba. Lepa hvala tudi društvenemu predsedniku Ant. Erženu za to, da je prišel v svojo kamrino in zalupnil trdo z vrat.

Ko je prišel drugo jutro eden domačih poklicat Tomaž, naj gre na delo, je zaprepaščen obstal. Tomaž je buljil ves mrtvaški v strop, na mizici bližu postelje pa je stalo več polpraznih steklenič in na vsaki je bilo svarilno znamenje: mrtvaška glava.

"Jezus! Marija! Tomaž umira!" Tako se je glasila sodba vseh domačih, ki so se pričeli zbirati okrog pogrebne kandidate smrti. Kar zna kaj svetovati in težavah, se je zbral ob Tomaževi mrtvaški postelji; sam vaški padar, ki ima ob vsaki hudi nezgodni odločilni besed, je pomenljivo dejal: "Tomaž bo še 2 uri gavzal, pa bo šel za vedno..." — In sosedna Meta, ki je ob vseh smrtnih urah koj pri roki, je že stekla v mrtvašnico, da pripravi prostor za nesrečnega samomorilca. Toda, dve ure, ki jih je

vpoštevajo. — S sestrskim pozdravom Mary Čadonič, tajnica dr. št. 182 JSKJ.

S pota. O priliki sestanka novih in nekaterih starih glavnih odbornikov JSKJ na Elyju meseca januarja, je tamkajšna slovenska mladina športnega kluba JSKJ priredila zabavni večer. To en večer bratje, drugi večer pa sestre športnega kluba. Petje pevskega zboru pod vodstvom Miss Hutar je bilo nekaj imenitnega, posebno če pomislimo, da so bili pevci in pevke večinoma tu rojeni. Kako lepo je zadonela ona: "Daleč, daleč so planine, daleč Save je iztek."

NAZNANILO IN ZAHVALA

Tem potom sporočamo prijateljem in znancem žalostno vest, da je nemila smrt pretrgala nit življenja ljubljennemu sopru, oziroma očetu.

Matevž Praprotnik.

Pokojnik je zatisnil oči po štiridnevni mučni bolezni dne 21. januarja 1929. Rojen je bil leta 1874 v Dorski vasi, fara Begunje na Gorenjskem. V Ameriki je bival 24 let, in sicer ves čas tu na Mineral, Kans. Spadal je k društvu sv. Jožefa, št. 52 JSKJ, dr. Orel, št. 19 SNPJ in k ameriškemu društvi Eagle. Pokopan je bil po katoliškem obredu na pokopališču v Scamon, Kans.

Dolžnost nas veže, da se zahvaljujemo vsem društvenim sobratom, ki so se v polnem številu udeležili sprevoda in z dvema zastavama spremili svojega pokojnega sobrata na zadnji poti. Pogreba se je udeležilo tudi lepo število drugorodec, iz česar se je videlo, da je bil globoko dühil.

"Oživlja!" — "Prebuja se!" — se oglasili radostni krik. In res se je povrnilo v Tomažka novo življenje. Veselja ni hotela biti kraja, ko se je dvignil že med mrlje prišesti Tomaž. Fantu je bila komedija takoj odpuščena in pred vso zbrano družbo so mu domači svečano obljubili, da bo v prihodnjih dneh grunt, s predpostom pa v hišo še mlado žensko.

"Saj ni bilo tako hudo, kakor so drugi mislili," pripoveduje zdaj Tomaž. "Najbolj bridra je bila takrat, ko so me z iglam i mrevarili. Pa sem trpel, ker sem vedel, da gre za dobro in dekle..."

"Kaj pa s strupi, ki so manjkali v steklenicah?"

"Kaj neki!" — pravi smeje mlači gospodar.

"Je že res, da je manjakal v stekleničah strupaj sem ga jaz sam prej — odil..."

(Po "Jutru.")

GLASOVI Z RODNE GRUDE

Slovenska pesem v Franciji. Glasbena Matica priredi sredy aprila 10 koncertov po vseh večjih krajih srednje in severne Francije: Strasburg, Reims, Paris, Nancy, Lyon, Grenoble itd.

POPRAVEK

V "Naznaniu in zahvali" za pokojnim Jožefom Gregorcem, članom društva sv. Jožefa, št. 45 JSKJ, ki je bila priobčena dne 30 januarja, je bil pomotorna izpuščen sledi stavek: "Lepa hvala društvi sv. Jožefa za krasni venec, zadnji pozdrav in častno spremstvo na pokopalische." To se tem potom popravila.

Velika zagrebška radio-potajca v Maksimiru je bila nedavno dovršena. Vršili so se že poskusi z radiostajama v Krakovu in Revalu, ki so prav dobro uspeli. V bližnjih dneh se bodo vršili poskusi s postajo v Berlinu. V Maksimiru bodo sprejemali vse za Jugoslavijo namenjene radiogramme ter jih brzojavno dajali naprej.

V Somboru bi se morala izvršiti smrtna kazen nad zločincem Markom Brankovim, ki je razen drugih zločinov izvršil tudi roparski umor nekega gostilničarja in njegove žene v okolici Sombora. Ker je bivši rabelj Mauser umrl, a nov rabelj še ni imenovan, je prišla nedavno k državnemu pravdniku v Somboru deputacija kmeterov ter mu izjavila, da bodo kmetje iz svoje srede izbrali človeka, ki bo izvršil smrtno kazen nad Brankovim. "Zakaj to?" so se čudili uradniki. "Zato, ker se bojimo, da bo ta zločinec pobegnil, preden pride rabelj, in bo poklal tudi nas!" Prošnja je bila odklonjena. Pomirili pa so kmete, da se jim ni treba batiti, češ da je Brankov varno zaprt in tudi močno zaščiten.

Iz mnogih novokreiranih občin Bosne in Hercegovine prihajo vesti, da občine ne morejo poslovit zaradi pomanjkanja finančnih sredstev. Mnoge občine sploh nimajo občinskih tajnikov, ker ni pism

OTOK ZAKLADOV

Angleško spisal R. L. STEVENSON
Poslovenil J. M.

(Nadaljevanje)

Po stenah, ki so bile belo pleskane in z zlatom obrobljene, je bilo polno znamenj umazanih prstov in rok. Na tucate praznih steklenic je žvenketalo po kotih ob zibanju ladje. Ena zdravnikov knjig je ležala odpirta na mizi in polovica listov je bila iztrgana, mislim, za prižiganje pip. Sredi vsega tega nereda se je svetilka še vedno kadila in razširjala motno rujavkasto svetlobo.

Odšel sem v klet; sodov ni bilo več, steklenice pa so večina izplili in proč pometaли. Odkar se je pričel upor, ni mogel biti nihče niti za trenutek trezen.

Pri nadaljnem iskanju sem našel steklenico, v kateri je bilo še nekoliko brandyja za Handsa, za sebe pa sem si poiskal pečenca, posušenega sadja, množino rozin in kos sira. S temi stvarmi sem se vrnil na krov, jih položil poleg krmila na tla, stopil k posodi za vodo, se dobro napolil, in potem sem šele dal Handsu brandy. Lepo merico ga je izplil, predno je odstavil steklenico.

"Strela!" je rekel, "strašno sem ga bil potreben."

Jaz sem se vsedel v svojem kotičku na tla in začel jesti.

"Ste zelo ranjeni?" sem ga vprašal.

On pa je zakrulil, ali rekel bi pravzaprav, zalajal:

"Ako bi bil ta zdravnik tukaj, bi bil po nekoliko obiskih zopet dober. Vendar nimam sreče, kakor vidiš, tako je z menoj."

"Kar se tega telebana tiče, je mrtev kot miš, da," je pričaval in pokazal na moža z rdečo čepico.

"No," sem dejal, "pričel sem na krov, da vzamem ladjo v svojo posest, gospod Hands, in vi me morate smatrati za svojega kapitana, dokler ne izveste kaj drugega."

Pogledal me je z zelo kislim obrazom, vendar ni rekel ničesar. Nekoliko barve se je zopet vrnilo v njegov obraz, čeravno je bil zelo ubog in slab in se je gugal semintja z ladjo vred.

"Mimogrede omenjeno," sem nadaljeval, "ne morem videti te zastave, gospod Hands, in z vašim dovoljenjem jo snarem. Bolje nič, kakor ta."

In zopet sem se izognil velikemu drogu glavnega jadra, planil k vrvji, na kateri je bila pritrjena zastava in snel njihovo preklicano črno zastavo ter jo vrgel v morje.

"Živijo kralj!" sem zakljal in mahal s svojo čepico. "Se da je konec Silverjevega kapitanstva!"

Pozorno in lokavo me je pogledoval in njegova brada mu je še vedno slonela na prsh.

"Mislim," je začel, "mislim, kapitan Jakec, da boste sedaj zopet hoteli na kopno. Kaj, če bi se o tem pogovarjala?"

"O da," sem dejal, "prav rad, gospod Hands. Govorite!" In stopil sem v krov k svoji jedi.

"Ta človek," je začel in slabotno pokimal proti mrtvemu truplu. "O'Brien je bilo njegovo ime, zagrizen Irec; ta človek, in jaz sva razvila jadra in se namenila odpeljati domov. No, on je sedaj mrtev, on je tako mrtev kakor miš in kdo bo sedaj vodil ladjo, ne vem. Povem ti pa, da je ti ne bos vodil, kolikor te poznam. No, glej, daj mi pití in jesti in kak star trak ali cunjo, da zavežem svojo rano in povedal ti bom, kako voditi ladjo, in takto bo, mislim, vse poravnano."

"In jaz vam povem," sem ga zavrnil, "da nočem nazaj na sidrišče kapitana Kidda. Nameravam se peljati v severni zaliv in tamkaj ladjo lepo mirno zavoziti na peseck."

"Seveda," je zavpil. "Jaz nisem tako peklensko velik noroc navsezadnjne. Vse vidim, meniš, da ne? Poskusil sem svojo srečo, da pa sem izgubil, in ti me imauš v rokah. Severni zaliv? No, jaz nočem izbirati, jaz ne! Togomagal bi ti voditi jo notri do vislic, strela!"

Zdelo se mi je, da tiči v teh besedah nekaj smisla. Na mestu sva se pogodila. V treh minutah je plula Hispaniola lepo, mirno z vetrom, ob obrežju Otoka zakladov, in upala sva, da zavijemo še pred poldnevom okoli severnega predgorja in zavzimo v Severni zaliv, predno nastopi pritok; potem bi lahko zavozil varno na peseck in čakal, dokler nam ne bi odtekajoče morje dovolilo stopiti na suho.

Nato sem prveval drog krmila in odšel dol k svojemu kovčegu, iz katerega sem vzel mehko, belo, svilnato ruto, ki je bila last moje matere. Z njeno in z mojo pomočjo si je Hands zavezal veliko krvavečo rano, ki jo je dobil v stegno, in potem ko je nekaj malega povzil in izplil eden ali dva požirka brandyja, se je vsedel bolj pokonci, govoril glasneje in razločneje in je bil v vsakem oziru drug človek.

Veter nam je čudovito pomagal. Leteli smo ž njim kakor ptica, obrežje otoka je švigelo mimo nas in razgled se je menjal vsako minuto. Kmalu smo pustili gorovje za seboj in vozili ob nizki, peščeni pokrajini, poredkoma poraščeni s prtilikavimi smrekami; in kmalu smo pustili tudi to za seboj in zavili okoli skalnatne gore, s katero se končuje otok na severni strani.

Bil sem zelo ponosen na svoje novo povelnjštvo in zelo zadowoljen z jasnim, solnčnim vremenom in razgledom na obrežje. Sedaj sem imel obilo vode in dobrih stvari za jesti, in moja vest, ki me je poprej zaradi bega zelo pekla, se je vsled te velike osvojitve nekoliko pomirila. Mislim, da ne bi že zelel ničesar drugega, če bi ne bilo teh krmarjevih oči, ki so mi zasmehljivo sledile po krovu in čudnega režanja, ki se je vedno prikazovalo na njegovem obrazu. Bilo je pačenje polno bolesti in slabosti — smehljanje starega, suhega moža. Razum tega pa je bilo v njem neko zasmehovanje, senca izdajstva na njegovem obrazu, ko me je prekanjeno in neprestano opazoval pri mojem delu.

XXVI. POGLAVJE
Izrael Hands.

Veter, ki nama je pomagal, kakor sva želeta, se je spremnil sedaj v zapadni veter. Radi tega sva toliko lažje vozila od severovzhodnega konca otoka proti vhodu v severni zaliv. Ker pa nisva imela sidra in se nisva upala zavoziti ladje na peseck, dokler ni pritok narastel, nam je preostajalo mnogo časa. Krmar mi je povedal, kako obrniti ladjo in po mnogih poskusih se mi je to posrečilo; nato sva pa oba molče sedla k drugemu obedu.

"Kapitan," je spregovoril Hands z istim neprijetnim smehom, "tukaj leži moj tovarš O'Brien; prosim, vrzite ga v

morje. Jaz nisem nič kaj posebno natančen v takih zadevah in ne morem zato, če sem mu pojasnil svoje stališče; vendar po mojem mnenju ni sedaj v olepšavo ladje, ali ne?"

"Nisem dovolj močan in tudi ne ljubim takih opravil radi mene naj leži tamkaj", sem dejal.

"Nesrečna ladja je ta Hispaniola, Jakec," je nadaljeval in pomežikoval. "Mnogo ljudi je bilo že usmrčenih na tej Hispaniolu — cela množica mornarjev je že poginila, odkar sva ti in jaz stopila nanjo v Bristolu. Nikdar še nisem videl tako nesrečne ladje. Tu je bil ta O'Brien, sedaj je mrtev, ali ne? No, jaz nisem učen človek, ti si pa fant, ki znaš brati in pisati; vendar, povej mi naravnost, ali misliš, da je mrtev človek popolnoma mrtev, ali se pa še kdaj vrne med žive?"

"Vi morate usmrtniti telo, gospod Hands, duše pa ne; toliko morate že vedeti," sem odvrnil. "O'Brien je na drugem svetu in naju morebiti opazuje."

"Oh!" je rekel, "to je zelo nerodno; potem je morjenje ljudi le potrata časa. Vendar pa z duhovi ni nič, kolikor jaz vem. Jaz sem že opravil z njimi, Jakec. Sedaj pa, ko si povedal svoje mnenje, bi bilo zelo prijazno od tebe, ako bi šel dol v kabin in prinesel — no, preklicano! Sedaj ne morem najti beseede — no, prinesi mi steklenico vina, Jakec — ta brandy je premočen za mojo glavo."

Krmarjevo jecljanje se mi je zdelo nenaravno, in kar se tiče njegove opazke, da ima rajši vino od brandyja, moram reči, da mu nisem prav nič verjel. Celan povest je morala biti nekaka pretveza. Želel je, da bi odšel iz krova — toliko mi je bilo jasno; toda v kakšen namenu, tega nisem mogel dognati. Njegove oči se niso nikdar srečale z mojimi; vedno so se gibale semintja, gorindol. Ves čas se je smejal in govoril kolikor močne nerodno in v zadregi, tako da je vsak otrok mogel spoznati, da namerava kako prevaro. Kljub temu sem mu takoj odgovoril, kajti sprevidel sem, da je to v mojo korist in da morem svoje sumnje prav lahko skrivati do poslednjega trenutka.

"Nekoliko vina?" sem rekel. "Toliko bolje. Ali želite belega ali rdečega?"

"No, mislim, da je precej vseeno zame, tovarš," je odgovoril, "samo da je močno in da ga je dosti!"

"Jako dobro," sem odgovoril. "Prinesem vam rdečega, gospod Hands. Samo iskati ga bom moral."

S temi besedami sem z vsem mogočim šumom odhitel po stopnjicah navzdol, sezul svoje črevlje, tekel mirno po zaprtem hodniku, zlezel po sprednji lestvi gor ter pomolil glavo skozi prednjo lino. Vedel sem, da se me ne bo nadejal tam, kljub temu pa sem ravnal z vso mogočo opreznostjo; in res, moje najhujše slutnje so se uresničile.

Vzdignil se je bil iz svojega položaja na roke in kolena in četudi ga je noga bolela, ko se je premikal — slišal sem ga namreč, kako je stokal — se je vendar s precejšnjo hitrostjo splazil do ograje na levi strani in vzel iz zavoja vrvi dolg nož ali pravzaprav kratko sabljo, ki je bila notri do ročaja vse kravava. Za trenutek jo je gledal, iztegnil svojo dolnjo čeljust, poskušal na roki ostrino in jo potem urno skril pod suknjo ter se splazil zopet nazaj na svoje mesto pri ograji.

Sedaj mi je bilo jasno to, kar sem že zelel vedeti. Izrael se je lahko gibal; sedaj je bil oborožen inako se je toliko trudil, da se je iznebil moje navzočnosti, je bilo očito, da sem bil jaz njegova prihodnja žrtev. Kaj je hotel potem storiti, ali se splaziti preko otoka do severnega zaliva naravnost do tabora med močvirjem, ali ustreliti z dolgim topom in priklicati tovariša na pomoč, tega seveda nisem mogel vedeti.

Prepričan sem pa bil, da mu morem zaupati v eni točki, v kateri sva imela iste koristi, in to je bila ladja in način, kako ravnati z njo. Obadvaj sva želeta zavoziti jo varno na peseck na kakem zavarovanem kraju, in sicer tako, da bi jo mogli z manjim naporom in brez nevarnosti zopet oprostiti, kadar bi prišel čas; in dokler se to ne zgodi, je bilo moje življenje primeroma varno.

Seveda pri tem nisem držal križem rok. Splazil sem se nazaj v kabino, obul zopet črevlje, prijet za prvo steklenico vina, ki mi je prišla v roke in se vrnil na krov.

Hands je ležal na kupu, kakor sem ga bil pustil, s povešnimi trepalnicami, kot da bi bile preslabe, da bi mogle prenašati svetlobo. Vendar se je pri mojem prihodu ozrl kvišku, kot vajen človek odbil steklenici vrat in s svojo navadno zdravico: "Na zdravje!" krepko potegnil. Nato je nekaj časa mirno ležal; končno je izvlekel iz žepa tobak in me prosil, da mu ga razrežem.

"Nareži mi ga nekaj," je rekel, "kajti jaz nimam niti noža niti dovolj moči za to. Oh, Jakec, Jakec! Mislim, da gre proti koncu z menoj! Nareži mi ga, fante, morebiti bo zadnji, kajti jaz odhajam na dolgo pot, če se ne motim."

"Dobro," sem dejal, "narežem vam nekaj tobaka; toda ako bi bil jaz na vašem mestu in bi mu bilo v resnici tako slabo, potem bi nekaj pomolil, kot se spodobi krščanskemu človeku."

"Zakaj?" je rekel, "povej mi vendar, zakaj?"

"Zakaj?" sem vzkliknil. "Ravnokar ste me vprašali glede mrtvih. Prelomili ste svojo besedo, živeli ste v grehu in lažah in krvji; tamkaj pred vašimi nogami še sedaj leži človek, ki ste ga umorili, in vi me še vprašujete: zakaj? Radi Boga, gospod Hands, sedaj veste, zakaj."

Govoril sem nekoliko razvneto, misleč na kravavo sabljo, ki jo je imel skrito pod svojo suknjo s hudobnim namenom umoriti me. On pa je krepko potegnil vino in spregovoril z zelo nenačadno svečnostjo:

"Trideset let," je dejal, "sem se vozil po morju in doživel dobre in slabe čase, lepo in slabo vreme, trpel pomanjanje, in so se noži bliskali po zraku in kaj vem kaj še vse. No, povem ti pa, da še nikdar nisem videl, da bi iz dobre prislo kaj dobre. Omegi ljubim, ki prvi udari; mrtveci ne grizejo; to je moje mnenje — amen. Sedaj pa, glej," je pristavil in naenkrat spremenil svoj glas, "sva imelo dovolj teh neumnosti. Pritok je dovolj močan. Ravnajte se po mojihoveljih, kapitan Jakec, kajti vozili bomo hitro, da stvar končamo."

Vsega skupaj smo imeli voziti komaj še dve milji; vendar je bila vožnja nevarna, kajti vhod k temu severnemu sidrišču ni bil samo ozek in plitev, temveč je ležal tudi od vzhoda proti zahodu, tako da smo morali previdno ravnavati z ladjo, če smo hoteli dospeti vanj. Mislim, da sem bil dober in točen podčastnik in trdno sem bil prepričan, da je bil Hands izvrsten vodnik, kajti vozili smo tako varno in mirno mimo klečevja, da je bilo veselje.

(Dalje prihodnjič)

Velike sladkovodne ribe.

Odlčni naturalist dr. R. V. Hering piše, da ima Brazilija več vrst dobrih sladkovodnih rib, katere bi se izplačalo vpeljati v Zedinjene države. Posebno sladke vode naših južnih držav bi bile po njegovem mnenju primerne za tiste ribe. Ena vrsta teh brazilskih sladkovodnih rib, katere bi se izplačalo vpeljati v Zedinjene države. Pojavlja se načelo keramike. Iz najdenih predmetov je razvidno, da so tedanjih prebivalcev malo poznali ornamentiko. Clinasto posodo so pleskali z grafitom. Naše so se tudi razne otroške igrače ter ženski nakit, želesni predmeti podjetje iz leta 1644 v bivši Kranjski. Mayrova rodbina spada med najuglednejše in najstarejše meščanske rodbine v Kranju.

storm, dva srebrna novca z napisom "Roma," kovana okoli 200 let pred Kristom. Izkopavanje se bo prihodnje leto nadaljevalo.

V Kranju je dne 3. decembra umrl veleposestnik in bivši pivovarnar Mavrilij Mayr, star 77 let. Leta 1916 je moral vsled vojnih razmer opustiti obratovanje pivovarne, s katero je prenehalo najstarejše domača pivovarniško podjetje iz leta 1644 v bivši Kranjski. Mayrova rodbina spada med najuglednejše in najstarejše meščanske rodbine v Kranju.

ANTON ZBAŠNIK

Slovenski Javni Notar

Pittsburgh, Pa.

Izdeluje pooblastila, kupne pogodbe, pobotnice vseh vrst, oporek in vse druge v notarski posel spadajoče dokumente, bodisi za Ameriko ali stari kral. Pišite ali pridite osebno.

IZSEL JE

Slovensko Amerikanski

KOLENDAR

za leto

1929

Cena 50c

Naročila pošljite na

Slovenic Publishing

Co.

82 Cortlandt St.,

NEW YORK, N. Y.

GLAS NARODA

<p